

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: **Vendula Pechová**

NÁZEV PRÁCE: **Stranický systém Austrálie a Nového Zélandu**

HODNOTIL: *PhDr. Mgr. Petr Jurek, Ph.D.*

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Cíl práce je vymezen nejasně a nelze tudíž zhodnotit míru jeho naplnění. Autorka se v úvodu poměrně obsáhle věnuje jakémusi vymezení parametrů komparace, o účelu a cíli komparace se však čtenář nic nedozvídá. Cíl práce nelze vyčíst ani z parametrů komparace, jelikož autorka nespecifikuje, jaké aspekty stranických systémů a z jakého důvodu hodlá porovnávat. Vymezení komparace není jasné ani v otázce období, kterému se autorka hodlá věnovat.

I kdybychom jako za relevantní cíl práce uznali samotné provedení komparace, ani tak nelze hovořit o úspěšném naplnění cíle. Autorka stranické systémy totiž nijak systematicky neporovnávala, pouze popsala aktéry v systému a parafrázovala některé obecné teze týkající se formátu stranických systémů a vztahů mezi volebním a stranickým systémem.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Stranické systémy Austrálie a Nového Zélandu nabízejí z hlediska využití komparativní metody značný potenciál, autorka jej však nedokázala využít, jelikož nedokázala vymežit, jaké aspekty stranických systémů hodlá porovnávat a z jakého důvodu. V kap. 2 jsou pouze navržena různorodá fakta o australských a novozélandských politických stranách, přičemž u některých stran se autorka omezuje pouze na nástin jejich původu a historie, zatímco u jiných přidává poznámky o programu. Informace z této části nejsou nijak vzájemně propojeny a není jasné, proč byly do práce zahrnuty. Mimoto autorka v rámci svého pojednání o historii jednotlivých stran ponechává stranou neopominutelný atribut britského vlivu při utváření jednotlivých stran (což je stěžejní pochopitelné zvláště proto, že na začátku závěru autorka v obecné rovině britský vliv zdůrazňuje).

Třetí část práce je uvozena nepřesným a neúplným popisem Sartoriho typologie stranických systémů (autorka tedy tematicky odbočuje do roviny teorie stranických systémů), ze které autorka vytrhává kritérium početní a následně zcela v rozporu se Sartoriho logikou typologizace stranických systémů na základě početního kritéria označuje oba sledované stranické systémy za obdobné. Toto selhání autorku jednoznačně usvědčuje z toho, že

nepochopila smysl a roli druhého kritéria Sartoriho typologie stranických systémů (ideologické vzdálenosti resp. polarizace), o němž se pouze stručně zmiňuje.

Část pátá se dle svého názvu zaměřuje na problematiku vlivu volebního systému na stranický. Autorka zde však pouze (opět nepřesně, zjednodušeně a místy nesrozumitelně) parafrázuje Duvergerovy zákony a Sartoriho pravidla, žádné systematické ověření jejich platnosti v australském a novozélandském případě ovšem neprovádí (pouze obecně konstatuje, že platí). V této části autorka sama sebe usvědčuje, že není s odbornou diskusí na téma vztahu volebních a stranických systémů dostatečně seznámena, nechápe podstatu této diskuse a nevnímá její šíři.

V šesté kapitole se autorka se autorka zřejmě pokusila o jakési shrnutí výsledků komparace, vzhledem k absenci jasných komparačních kritérií je však tato část pouhým výtahem předchozích kapitol bez jakékoli přidané hodnoty.

Práce obsahuje dvě přílohy, které nejsou nijak uvozeny a autorka se neobtěžovala ani s jejich překladem. Přesto je lze (zejména díky odkazu na přílohy v textu práce) považovat za akceptovatelný doplněk práce na dané téma.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Jazykový projev autorky nedosahuje úrovně absolventa bakalářského studia na vysoké škole.

V textu se vyskytuje nespočet gramatických chyb a stylistických nedostatků, které často způsobují nesrozumitelnost autorčiných sdělení (konkrétní příklady nemá smysl uvádět, jsou přítomny takřka na každé straně textu).

Na použité zdroje je vesměs řádně odkazováno. Rozsah a kvalita použitých zdrojů odpovídají standardu bakalářské práce, některé (zejm. cizojazyčné) tituly však mohla autorka využít výrazněji a pracovat více s analytickými pasážemi daných textů.

Z grafického hlediska je zarážející přepsané datum u prohlášení na začátku práce. Zvláštní je rovněž opakování stejného textu na posledním řádku s. 22 a prvním řádku s. 23.

Cizojazyčné resumé je naprosto nesrozumitelné a plné gramatických a stylistických chyb.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Předložená bakalářská práce vykazuje zásadní obsahové i formální nedostatky. Autorka si nedokázala stanovit žádný relevantní cíl a nelze ho vyčíst ani implicitně z obsahu práce. V práci chybí jakýkoli pokus o analýzu a navíc se autorka dopouští řady zjednodušení a dokonce i jasných desinterpretací. Ještě závažnější jsou pak formální nedostatky předložené práce. Množství gramatických a stylistických chyb způsobuje nesrozumitelnost řady pasáží a práci samo o sobě devaluje. Vzhledem k výše uvedeným nedostatkům nelze práci doporučit k obhajobě.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

Jaké aspekty stranických systémů byly objektem komparace? Jaký byl časový rámec komparace?

Kdy Sartori sepsal svou publikaci věnovanou problematice stranických systémů? Jsou jeho soudy ohledně typologie australského a novozélandského stranického systému použitelné i pro současnou realitu (jak autorka naznačuje na s. 24)? Proč ano/ne?

Co autorka míní souslovím „pravidla typologie“ uvedeným na s. 9?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

NEVYHOVĚLA.

DATUM: 24. srpna 2015

PODPIS: